

Şubat 1970

Bilim ve Teknik dergisi bundan 40 yıl önce Buzullar konusunu kapağa taşımış. Bunun dışında dergide yer alan bazı başlıklar şöyle: Ulaştırımda Devrim, Düşüncenin Yankıları, Yeni Zaman Makinası, Ben Erol'un Karaciğeriğim, Uçan Denizaltı, DNA - Hayat Denen Bu Sır, Hipocrates. Bu sayımızda, dergide dokuz sayfa yer ayrılan "Ulaştırımda Devrim" yazısına ve "Ben Erol'un Karaciğeriğim" dizi yazısına değiniyoruz.

Ulaştırımda Devrim

Uçan Otomobiller, Uçan Otobüsler ve Evler, Otomobillerdeki Elektronik Beyin, Elektrikli Otolar, Yeraltı Yolları, Yeraltı Treni, Havadaki Trafik Sıkışıklığı, Helikopterler, 1000 Yolcu Taşıyabilen Uçaklar, İssiz Otomatik Gemiler... Bu yazıda geçen ara başlıklardan bir bölümü...

Yazıdan derlediğimiz bazı bölümler şöyle:

"Siz sabah gazetelerine göz gezdirirken elektrikli otunuz otomat yol üzerinde şehre doğru saatte 150 km hızla ilerliyor. Arabanızı şehrin kenarındaki, caddesiz bir şehri andıran otoparka bırakıp yakında bekleyen, plastikten, küçük insan kapsüllerinden birine biniyorsunuz. İçeride gideceğiniz yeri düğmelere basarak ayarlıyor ve arkanıza dayanarak gazeteni okumaya devam ediyorsunuz. Saatte 140 km hızla uzaktaki merkezi elektronik beyin yönettiği kapsülünüz yeraltı tünellerinden, şehrin üzerinde asılı borular içinden en kısa ve seri şekilde, sessiz ve sakin sizi gideceğiniz yere ulaştırıyor. Çok uzak bir ihtimal mi? Hiç de değil. Bu inanılmaz ulaşım sistemini her yönü ile geliştirmek günümüz bilim adamlarının yapamayacağı bir şey değildir."

"Ulaşında devrim gerekli midir? Değil midir? Bu sorunun yanıtını yarın saatte 160 km hızla gidebilen arabanızda insanı sınırlendiren, saçını başını yolduran şehir trafiği içinde 20 kilometreyle giderken kendinize sorunuz."

Ben Erol'un Karaciğeriğim

Erol 47 yaşında, hayatta başarılı, mutlu bir evlilik yapmış bir karakter. Bilim ve Teknik dergisinde başlatılan ilginç bir yazı dizisinde Erol'un organları dile gelerek vücuttaki işlevlerini biraz da espirili bir dille anlatıyor. Bu yazı dizisi Aralık 1969'da başlatılmış ve birkaç ayda bir yayımlanmış.

Bu sayıdaki yazıdan bazı bölümler şöyle:

"Erol dişleri, akciğerleri, kalbi için üzülmemektedir; fakat benim varlığımdan bile pek haberdar değildir. Ben Erol'un karaciğeriğim. Aklıma geldiğim zaman beni hayalinde canlandırmakta pek zorluk çekmez, zira ben de herhangi bir karaciğer gibiyimdir. Vücudun en büyük organı olan benim bir buçuk kilo kadar ağırlığım vardır. Kaburga kemikleriyle korunmuş olarak Erol'un karnının sağ üst kısmını iyice doldurmaktayım.

Pek istisnai olmayan görünüşüme rağmen, ben Erol'un organları içinde orkestra şefiyim. Yapımın karşılığı, kalbi ve akciğerleri çok geride bırakacak derecededir. Beş yüzden fazla görev yaparım, bunlardan en önemlilerinde yetersiz olursam Erol'un endişesi yerinde olur. Erol'un yaptığı her şeye ben de gerçekten iştirak ederim. Tenis oyunu için kas yakıtı temin eder, kahvaltısındaki tereyağını eritir ve gece görmesine yardım eden vitamini imal ederim."

"Bana sessiz organ derler, fakat bozukluk zamanlarında şikayet yollarım mevcuttur. Erol sebepsiz yorgunluk, iştah kaybı, zayıflık, karnında şişme hissederse beni düşünmeye başlaması hayırlı olur."

"Hoş olmayan bu durumlara dümemesi için Erol ne yapabilir? Ağırlığını kontrol edebilir. Erol yağlanınca, şişmanlayınca, ben de yağlanırım. Vitaminler, bilhassa B vitaminleri yardımcı olabilir. Az alkol, uygun diyet en iyi çaredir. Eğer Erol bana biraz bakım gösterirse, ben onun çalışmasında gerekli bütün işlerde sessiz, mütevazı bir ortak olarak yardımlarına devam ederim."